DERBYUL etapei...

STEAUA ŞI RAPID, LA EGALITATE, ÎNAINTEA CELEI DE A 40-a ÎNTÎLNIRI

Partida de ~~rugbi~~ constituie a 40-a întîlnire, în cadrul campionatului diviziei A, dintre Steaua şi Rapid.

În acest moment, palmaresul nu înclină în favoarea nici uneia dintre echipe, situaţia fiind următoarea: atît Steaua, cît şi Rapid au realizat cîte 15 victorii, celelalte 9 meciuri terminîndu-se la egalitate.

Dar, notaţi rezultatele meciurilor Steaua — Rapid, de-a lungul anilor:

1947—48: 0—1, 0—2; 1948—49: 2—5, 1—1; 1950: 1—0, 4—2; 1951: 2—1, 0—1; 1952: Rapid a jucat în „B"; 1953: 1—0, 1—1; 1954: 3—2, 3—0; 1955: Rapid a jucat în „B"; 1956: 1—1, 4—2; 1957—58: 1—3, 0—0; 1958—59: 3—2, 4—0; 1959—60: 5—2, 1—1; 1960—61: 2—3, 0—1; 1961—62: 1—2, 1—2; 1962—63: 3—3, 2—0; 1963—64: 4—3, 0—2; 1964—65: 0—0, 0—1; 1965—66: 0—2, 3—2; 1966—67: 0—3, 0—0; 1967—68: 2—0, 1—3, 1968—69: 1—2, 2—0; 1969—70: 3—3, ...?

JUCĂTORI SANCŢIONAŢI

— Zavera (Chimia Turnu Măgurele) şi Csiki (Medicina Tg. Mureş) au fost suspendaţi pe cîte şase luni pentru lovirea arbitrilor;

— Beniovschi (Gloria Bîrlad), Belizna (Ceahlăul P. Neamţ), Savu (Petrolul Videle), Cărpău (Ancora Galaţi) Sedeni (Arieşul Cîmpia Turzii) şi Ganea (A.S.M. Tecuci) au fost suspendaţi pe cîte trei etape pentru lovirea intenţionată a adversarului;

— Herţeg (Rarăul Cîmpulung) şi Andrei (Minerul Comăneşti) au fost sancţionaţi cu suspendarea pe cîte două etape pentru lovirea adversarului;

— I. Constantin (I.M.U. Medgidia), Roman (Metalul Bucureşti), Costea şi Breazu (ambii de la Unirea Focşani) — cîte o etapă pentru intenţia de lovire a adversarului şi — respectiv — insultarea arbitrului.

„CUPA BALCANICĂ INTERCLUBURI"

Săptămîna trecută, în Turcia a avut loc meciul de fotbal dintre S. K. Eşkişehir (din oraşul cu acelaşi nume) şi formaţia bulgară *Beroe Stara Zagora*, contînd pentru „Cupa balcanică intercluburi", seria I. Întîlnirea a luat sfîrşit cu victoria fotbaliştilor turci cu scorul de 3—1 (3—0). Din partea comisiei de organizare, la acest joc a funcţionat ca observator *Petre Olaru*, din cadrul Federaţiei Române de Fotbal.

RESTANŢE ÎN DIVIZIA B

Astăzi, se vor disputa două partide restanţă din campionatul diviziei B — seria a II-a. Jocul Gaz metan Mediaş—Politehnica Timişoara — care are loc la Copşa Mică — prezintă importanţă pentru subsolul clasamentului. Gaz metan ocupă în prezent locul 15, cu 24 de puncte, dar cu două meciuri mai puţin decît Chimia Rm. Vîlcea (26 de puncte). A doua întîlnire se va desfăşura la Satu Mare, între echipa locală Olimpia şi C.F.R. Arad. Ambele meciuri încep la ora 17,30.

Revedere cu Ilie Datcu

N-a fost un talent formidabil. Nu, niciodată nu s-a numărat printre portarii cei mai spectaculoşi. Şi totuşi, de el îşi aminteşte întotdeauna cu plăcere partenerii de întrecere, antrenorii, publicul şi arbitrii. Un sportiv în adevărata accepţiune a cuvîntului. Perseverent, conştiincios şi modest. Un exemplu în acest sens. În carnetul său de legitimare, de 15 ani rubrica abaterilor a rămas albă. Acesta este ILIE DATCU, cel ce a apărat timp de 8 ani buturile lui Dinamo Bucureşti, portarul care a îmbrăcat de 14 ori tricoul naţionalei. Iată de ce, recenta întîlnire ne-a făcut multă plăcere, mai ales că Ilie avea să ne aducă numai veşti bune despre comportarea fotbaliştilor români în Turcia.

Am început discuţia noastră întrebîndu-l: cu ce ocazie la Bucureşti, în vacanţă?

— Nu. Deşi campionatul Turciei s-a terminat, iar Cupa şi-a desemnat cîştigătoarea, mai avem unele jocuri de susţinut în zilele următoare. Am venit să mă interesez de mama, care a fost cam bolnavă, şi să rezolv unele treburi legate de pregătirea examenului de stat la I.E.F.S.

— Care au fost laureatele fotbalului turc?

— Fenerbahce, unde joc cu Nelu Nunweiller, a cîştigat campionatul, iar Göztepe Cupa.

—Deci, după titlurile cu Dinamo, aţi reuşit să îmbrăcaţi şi tricourile de campioni ai Turciei. Frumoasă treabă. Felicitări.

— Mulţumesc. Bucuria a fost cu atît mai mare cu cît, se ştie, formaţia noastră e antrenată de „nea Traian" (n.n. — Traian Ionescu).

— Cum a fost apreciat portarul Datcu?

— La fel de bine ca toţi jucătorii români. Am primit din partea cronicarilor numai calificative între 3 şi 5 stele. Am prins un sezon bun. În 12 jocuri amicale, cînd am cîştigat şi „Cupa ziariştilor", n-am primit nici un gol, iar în cele 30 de etape ale campionatului am realizat un golaveraj care vă poate spune multe: 32—6. Am obţinut 17 victorii, am făcut 10 egaluri şi am pierdut doar de 3 ori. La succesul nostru mai notaţi un fapt: Altai, formaţia antrenată de D. Teodorescu şi cu Kraus şi Motroc în rîndurile ei, a ocupat locul 3, iar Mersin, unde joacă O Popescu, locul 4.

— Care sînt proiectele imediate?

— Deocamdată, să cîştigăm şi „Cupa preşedintelui republicii". Este un meci de tradiţie, care se desfăşoară anual la Ankara între campioană şi deţinătoarea Cupei. Apoi un „amical" cu Manchester United, o partidă jubiliară pentru sărbătorirea veteranului Can. După aceea, vacanţă, cînd, împreună cu soţia şi copilul, voi veni în ţară pentru mai multe zile.

— Pînă cînd vei juca la Fenerbahce?

— Contractul actual îl am pînă în septembrie 1971. Deci, încă un campionat şi „Cupa campionilor europeni". După aceea vom vedea. Aş vrea să vă spun că toţi jucătorii români sînt apreciaţi de către federaţia turcă, de publicul şi ziariştii din această ţară. Comportarea echipei naţionale în Mexic a făcut ca această simpatie faţă de români să sporească. Este lucrul care ne bucură cel mai mult.

Constantin ALEXE

NUMAI 200 DIN 1500!

Este răspîndit în multe locuri un gen de snobism al preferinţei pentru lucru străin. Nu este un snobism de ultimă oră din moment ce adagiul transmis din vechime glăsuieşte şi el: „nimeni nu este profet în ţara sa!"

Pe vremuri, nu era bun nici un produs dacă nu purta pe el inscripţia „Made in England" sau „Made in Germany", şi nu era bun nici un specialist dacă nu era înnobilat de un nume cu rezonanţă străină. Astfel, s-au petrecut lucrurile multă vreme şi în sportul nostru.

Dar nu este vorba de un snobism pur autohton. Subaprecierea valorilor proprii s-a încetăţenit în multe locuri şi de exemplu, deşi fotbalul austriac a produs multe valori deosebite, cînd cineva voia la Viena să facă o echipă mare, recurgea de preferinţă tot la specialiştii străini. În schimb, antrenorii austrieci, cît ar fi fost ei de capabili, trebuiau să plece în străinătate pentru a-şi putea face un nume. Aşa au ajuns mari antrenori Rappan în Elveţia, Merkel în R. F. a Germaniei şi în Spania, Decker în R. F. a Germaniei, iar recent de tot, Happel, care a dus Feijenoordul din Rotterdam pînă la Cupa campionilor europeni.

Dar şi noi avem snobii noştri. Cu numai cîţiva ani în urmă s-a considerat că salvarea fotbalului românesc necesită numaidecît nişte antrenori plătiţi cu valută. Apărînd inteligenţa fotbalistică românească, scriam atunci, pe aceste pagini, sub titlul „Iluzii deşarte": „...avem şi noi antrenori excelenţi, dar nu le dăm posibilitatea de a-şi crea faima de antrenori mari — discreditîndu-i adeseori la prima înfrîngere!" Nu ştiu dacă aceste rînduri au contribuit cu ceva la schimbarea opticii federale, dar pînă la urmă antrenori străini nu au fost aduşi şi cred că azi nu mai regretă nimeni că s-a procedat în acest fel. În schimb, am creat posibilităţi pentru afirmarea unor valori autohtone. De altfel în ce priveşte importul de inteligenţă, multe s-au schimbat în anii din urmă. Azi nu se mai îndoieşte nimeni că multe din produsele noastre întrec pe cele similare din afară şi că specialişti români din multe domenii pot da lecţii celor străini. Nici în sport nu trebuie să ne fie ruşine. La multe ramuri sportive tehnicienii noştri se bucură de mare autoritate oriunde se duc.

Cu atît este mai nefiresc că nu ştim să preţuim ceea ce avem şi că nu am fost în stare pînă acum să creăm antrenorilor noştri de fotbal un statut social corespunzător cu capacitatea lor şi pe măsura aportului pe care aşteptăm să-l aducă la progresul pe mai departe al fotbalului nostru. Cum se poate admite ca pe rînd, antrenori dintre cei mai valoroşi să fie concediaţi de cluburile la care au fost angajaţi, într-un mod cu totul nepotrivit? Cu atît mai absurdă ni se pare situaţia antrenorilor noştri de fotbal, cu cît avem prea puţini specialişti dispuşi să practice această profesie, tocmai din cauza instabilităţii cauzate de capriciile unor conducători de club şi de asociaţii. Constatarea aceasta poate fi argumentată statistic într-un mod cît se poate de întristător. Astfel, la 2 106 secţii de fotbal afiliate, cîte avem în ţară, există în evidenţe — un număr de circa 1 500 de antrenori calificaţi, de toate categoriile. Dar dintre aceşti 1 500 de antrenori de profesie, doar vreo 200 lucrează în mod efectiv ca antrenori. Toţi ceilalţi, adică 1 300 de antrenori, îşi poartă carnetul în buzunar, probabil cu scopuri pur decorative şi preferă să activeze în alte meserii. Sînt printre aceşti antrenori „onorifici": profesori de educaţie fizică, activişti sportivi, tehnicieni şi funcţionari, de multe ori chiar mai slab retribuiţi decît dacă ar lucra ca antrenori, dar care, în schimb, beneficiază în serviciile pe care le ocupă de mai multă stabilitate şi de mai multă preţuire, neflind expuşi toanelor unor conducători. Aşa am ajuns în situaţia în care de multe ori echipe divizionare, şi chiar din divizia A, să nu găsească antrenor pe măsura lor, în timp ce tehnicieni de valoare ocupă funcţii îndepărtate de calificarea lor de antrenor în dauna prezentului şi a viitorului fotbalului nostru.

Cei care răspund de dezvoltarea fotbalului nostru ar trebui să se aplece cu atenţie asupra acestei probleme, înainte ca situaţia aceasta să se repercuteze direct asupra evoluţiei fotbalului nostru.

N. BRAŞOVEANU

CIFRE • CIFRE • CIFRE • CIFRE

● În campionatul diviziei B (mai puţin cele 4 meciuri restanţe) s-au marcat 1186 de goluri (612 în seria I, 574 în seria a II-a). Duminică s-au înscris 42 de goluri (cîte 21 în fiecare serie).

● Golgeterii ultimei etape: Darie (Metrom Braşov) — 3 goluri, Iordache (Poiana Cîmpina), Ciupitu (Progresul Brăila), Stănescu (Electroputere Craiova), Petrică (Olimpia Oradea), Petrovici (Politehnica Timişoara) şi Cergo (Metalul Hunedoara) cîte 2.

● Au fost acordate 6 penaltyuri (5 în favoarea gazdelor şi unul pentru oaspeţi). Dintre aceste lovituri de pedeapsă, 5 au fost transformate şi una ratată (Zaharia — Ceahlăul P. Neamţ).

● Cele mai multe lovituri de 11 m s-au dictat la meciul Electroputere Craiova — Olimpia Oradea: 3. Toate au fost transformate.

● Din cele 16 partide, 10 le-au cîştigat gazdele (6 în seria I, 4 în seria a II-a), 4 (cîte 2 în fiecare serie) s-au încheiat cu rezultate de egalitate şi în 2 (amîndouă în seria a doua) oaspeţii au terminat învingători.

● Clasamentul golgeterilor: seria I: TIRON (Metalul Tîrgovişte) cu 16 goluri, D. Georgescu (Progresul Bucureşti) şi Ciupitu — 1 din 11 m (Progresul Brăila) cu cîte 15, Mustaţă (Gloria Bîrlad) şi Caraman — 2 din 11 m (Portul Constanţa) cu cîte 14, Pană (Dunărea Giurgiu), Păiş (Sportul studenţesc) şi Pelea (Ştiinţa Bacău) cu cîte 13, Georgescu (Metalul Bucureşti), Duţan şi Ciornoavă — 3 din 11 m (ambii de la Sportul studenţesc), Traian Popescu (Poiana Cîmpina) şi Codreanu (Gloria Bîrlad) cu cîte 10. În seria a II-a: PETRICA — 1 din 11 m (Olimpia Oradea) cu 21 goluri, Kun I — 2 din 11 m (Politehnica Timişoara) — 17, Lang — 1 din 11 m (Minerul Anina) — 14, Cergo (Metalul Hunedoara) — 13, Dobîndă — 2 din 11 m (Politehnica Timişoara), Manolache — 1 din 11 m (C.F.R. Timişoara) şi Dumbrean (Gaz metan Mediaş) cu cîte 12, Nestorovici (C.S.M. Reşiţa) — 11, Silaghi (Minerul Anina) — 10.

● În trei partide oaspeţii au condus după 45 de minute. În două — victoria a revenit oaspeţilor (C.S.M. Sibiu la Arad şi Vagonul Arad la Tr. Severin) şi unul s-a terminat cu un rezultat de egalitate (Olimpia Satu Mare — Metalul Hunedoara).

● Din cele 42 de goluri marcate duminică, 28 au fost înscrise de gazde (16 în seria I şi 12 în seria a II-a) şi 14 de oaspeţi (5 în seria I şi 9 în seria a II-a).

● Dintre rezultatele de egalitate înregistrate în ultima etapă în seria I, cel de la Suceava a hotărît ca echipa locală. Chimia, să activeze în sezonul următor în divizia C.

● În seria a II-a, Gaz metan Mediaş mai are de disputat două meciuri. Dacă pe ambele le va termina cu rezultate de egalitate, formaţia din Mediaş ar fi egală la puncte (26), golaveraj (—12) şi la rezultatele directe (fiecare a cîştigat cîte o partidă la aceeaşi diferenţă) cu Chimia Rm. Vîlcea. În acest caz, pentru a se stabili cine retrogradează, departajarea se va face printr-un joc de baraj, pe teren neutru (în caz de egalitate după prelungiri, se va trage la sorţi).

„PRIETENIE"...

Sîmbătă, la ofiţerul stării civile al sectorului 2 din Capitală, cunoscutul fotbalist Mario Contardo, de la Politehnica Iaşi, a trăit frumosul eveniment al oficierii căsătoriei. Un moment deosebit pentru care, la momentul oportun, l-am felicitat pe tînărul soţ. Nu aceleaşi lucru l-au făcut, spre surprinderea şi dezamăgirea rudelor, a celor prezenţi, antrenorul şi jucătorii ieşeni. Pentru aceasta nu era nevoie de o deplasare specială de la Iaşi. Nu! Politehnica se afla în Capitală, unde sîmbătă după-amiază, la ora 17, a susţinut „amicalul" cu Rapid, iar căsătoria a avut loc la ora 11! Referitor la atmosfera din cinul echipei ieşene, fără comentarii.

LOTO-PRONOSPORT

AUTOTURISME SAU BANI — LA ALEGERE

Aşa după cum am mai anunţat, la toate tragerile şi concursurile obişnuite Loto, Pronoexpres şi Pronosport se atribuie — în fiecare săptămînă — autoturisme, astfel:

— La Pronoexpres şi Loto autoturismele se acordă în cazul în care valoarea unitară a unui premiu obţinut pe o variantă de 6 lei (la Pronoexpres) şi 5 lei (la Loto), indiferent categoria şi extragerea, este egală sau superioară contravalorii autoturismelor anunţate, iar la Pronosport autoturismele se vor acorda în cazul cînd valoarea unitară a unui premiu obţinut pe o variantă cîştigătoare, indiferent categoria şi felul buletinului sau biletului jucat, este egală sau superioară contravalorii unuia dintre autoturismele anunţate.

Precizăm că pentru tragerile şi concursurile din luna iunie 1970, se acordă autoturisme: MOSKVICI 408 cu caroserie 412, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri şi radio, SKODA S. 100 şi SKODA 1000 M.B.

Participînd la tragerea Loto de vineri 26 iunie 1970, puteţi cîştiga şi dv. autoturisme sau bani la alegere datorită marilor avantaje acordate de A.S. Loto—Pronosport.

PRONOSPORT

PREMIILE CONCURSULUI NR. 25 DIN 21 IUNIE 1970

CATEGORIA I (13 rezultate): 11,50 variante a 3 061 lei.

CATEGORIA a II-a (12 rezultate): 206,90 variante a 204 lei.

CATEGORIA a III-a (11 rezultate) 1 480,80 variante a 43 lei.

O IDEE CARE A ÎNVINS

VICTORIA SPIRITULUI OFENSIV

Socotind Mundialul mexican nu numai o epopee că bătălie de 22 de zile — la sfîrşitul căreia îţi rămîn proaspete în memorie doar „faptele mari" —, ci şi o sesiune internaţională deschisă ideilor novatoare născute în 16 ţări ale globului, trebuie să constatăm — cu satisfacţie — că cea mai importantă reuniune fotbalistică a mapamondului a prilejuit un larg şi pasionant duel de concepţii, de viziuni, de prejudecăţi chiar...

Mai mult, poate, decît trecutele ediţii ale campionatului mondial, ediţia aztecă a rezolvat tranşant — scoţind în relief evidenţe atotgrăitoare — conflicte de idei, de concepţie, pe care „războiul" modern al fotbalului nu reuşise să le rezolve pînă acum.

Printre aceste conflicte, cel opunînd SPIRITUL OFENSIV — JOCULUI DE (MAXIMĂ) SIGURANŢĂ (mai ales pentru antrenori) exprimînd — în mare — principalul dublu din fotbalul internaţional actual, a căpătat un răspuns desluşit de ochii tuturor telespectatorilor din lume şi înţeles de toate minţile.

Spiritul ofensiv — animînd echipe de valoare — a avut un evident cîştig de cauză.

Proba probatissima a furnizat-o această mare echipă braziliană care a cîştigat şase meciuri la rînd (şi ar fi cîştigat de şase ori cîte şase, jucînd cum a jucat), atacînd mereu, atacînd în valuri, atacînd variat, cînd în trombă, cînd poziţional, cu accelerări scînteietoare, cu pauze înşelătoare din care au ţîşnit, ca fulgerele, noi atacuri, atacînd...

A mai pledat pentru spiritul ofensiv echipa R.F. a Germaniei — poate mărea nedreptăţită a ultimelor 180 de minute ale Mundialului — care s-a dovedit o formidabilă maşină de marcat şi de construit goluri.

Dar, oare, Squadra azzurra n-a sprijinit şi ea — direct şi indirect — teza spiritului ofensiv?

Cînd direct?

Mai ales în primele 15 minute de prelungiri ale acelui istoric unicat fotbalistic pe care l-a prilejuit semifinala Italia—R.F. a Germaniei. Obligată de întorsătura jocului, ca urmare a golurilor înscrise de Schnellinger şi Müller, echipa peninsulară — un team de mare forţă şi de mari posibilităţi — şi-a luat inima în dinţi (abandonînd o lecţie negativă) şi a mizat totul pe cartea spiritului ofensiv. Aşa, numai aşa, a reuşit să redreseze o situaţie compromisă, învingînd cînd nimeni nu se mai aştepta.

Cum indirect?

Ilustrînd — în finală — carenţele aşa-zisului „joc de siguranţă", limitat în orizont, neproductiv, plat. Bazîndu-se, în esenţă, pe o defensivă întărită care, alături de ceea ce teoreticienii numesc „îngheţarea jocului la mijlocul terenului", are ca scop păstrarea avantajului de un gol obţinut într-unul din 5—6 contraatacuri, sau a unui scor egal, un asemenea concept negativist trebuia să fie cîndva zdrobit de un altul pozitiv, constructiv. Şi a fost!

Victoria braziliană a fost — atît pe plan practic, cît şi pe plan teoretic — o admirabilă demonstraţie a victoriei spiritului ofensiv!

Marius POPESCU

ECHIPA PERULUI

CÎŞTIGĂTOAREA „TROFEULUI FAIR-PLAY"

Echipa Perului a cîştigat „trofeul fair-play" oferit cu prilejul celui de-al 9-lea campionat mondial de fotbal. În decursul celor patru partide susţinute, jucătorii peruvieni nu au primit nici un avertisment. De asemenea, nu au primit avertisment jucătorii echipelor Bulgariei şi Marocului, care au disputat cîte trei meciuri.

MEXICO 70

„EL MUNDIALUL" S-A TERMINAT, ECOURILE LUI RĂSUNĂ PRETUTINDENI...

„BRAZILIENII SÎNT CAMPIONISSIMII FOTBALULUI"

● *Presa mexicană extaziată în faţa victoriei braziliene* ● *Însuşi „magul" se vede nevoit să recunoască!* ● *La Londra, „Sun" notează: „Există echipe care cîştigă meciuri, brazilienii cîştigă inimi"*

Aşadar, începînd de duminică seară, la ora la care mii de cariocas pătrunseseră pe gazonul stadionului „Azteca" pentru a smulge un crîmpei din tricoul lui Pelé, Gerson sau Rivelino, „El Mundial 1970" a intrat în istorie.

A venit vremea — acum, după consumarea coloratului carnaval fotbalistic găzduit de pămîntul mexican — comparaţiilor şi statisticilor, referinţelor şi regretelor...

Şi în timp ce oaspeţii campionatului mondial îşi fac bagajele, în timp ce uriaşul „Azteca" acuză tot mai mult lipsa tumultului ultimelor săptămîni, „El Mundialul" a trecut — pentru mult timp — în paginile ziarelor şi revistelor. Să facem şi noi, stimaţi cititori, un succint tur de orizont al cîtorva publicaţii de prestigiu care găzduiesc în aceste zile primele ecouri de după „fiesta mexicană".

★

Bineînţeles, dînd cezarului ce-i al cezarului, presa mexicană este invadată pur şi simplu de reportaje privitoare la Zagalo şi băieţii săi de aur.

Cea mai mare publicaţie de specialitate, cotidianul **„Esto"**, glorifică echipa lui Pelé, publicînd în pagina întîi o fotografie uriaşă, în care căpitanul reprezentativei braziliene, Carlos Alberto, primeşte — pentru totdeauna — „Zeiţa" din mîna preşedintelui Mexicului, Diaz Ordaz. În comentariul său, intitulat **„Brazilia îşi trăieşte din plin marea bucurie"**, Ignacio Matus face o analiză a victoriei sud-americane, socotind că veritabila cheie a izbînzii a fost mijlocaşul Gerson, „singurul jucător brazilian lăsat să zburde fără jandarm lîngă el".

În încheiere, cronicarul vorbeşte despre „demonstraţia fotbaliştilor sud-americani" apreciind că **„nimic n-a lipsit din arsenalul echipei lui Mario Zagalo. Am văzut pase fără reproş, combinaţii perfecte, manevre individuale care, luate la un loc, au produs o imensă derută în echipa italiană"**.

Celălalt mare cotidian care apare la Ciudad de Mexico, **„La Prensa"** scrie, sub semnătura cunoscutului Fernando Marcos: **„Drama a luat sfîrşit. Brazilia a devenit campioană, atunci cînd Pelé l-a servit impecabil pe Jairzinho cu un balon senzorial. Tot Pelé l-a servit impecabil pe Carlos Alberto şi căpitanul echipei şi-a încoronat definitiv formaţia... Aşteptam mai mult de la Italia. Nu speram, însă, mai puţin de la Brazilia, şi cînd artiştii lui Zagalo se dezlănţuie nimeni nu poate să-i oprească"**.

Iată, de altfel, şi alte titluri, cu litere uriaşe, apărute în presa mexicană de luni şi marţi dimineaţa: „Fotbalul-samba mai bun decît fotbalul-opera", „Lacrimi, îmbrăţişări şi o indescriptibilă bucurie", „Cel mai bun fotbal din lume — întruchipat de Brazilia", „Brazilia a întristat întreaga Italie"...

Lăsînd deoparte presa mexicană, suficient de „fierbinte" la adresa fotbaliştilor sud-americani, să ascultăm opinia, poate mai lucidă, şi mai obiectivă, a cîtorva specialişti.

Astfel, fostul selecţioner **Joao Saldanha** a declarat după finală: „A fost triumful fotbalului artă", în timp ce **Helenio Herrera** — care cu cîteva zile înainte pronosticase certa izbîndă a Italiei — a trebuit să recunoască: **„Brazilia a fost cea mai bună la acest campionat mondial"**.

Cu modestia-i recunoscută, **Mario Zagalo**, antrenorul de al cărui nume se va lega în Brazilia cucerirea definitivă a trofeului, afirmă că „triumful Braziliei reprezintă triumful întregului fotbal al Americii Latine".

Dacă tonul laudativ al publicaţiilor mexicane nu are darul să ne surprindă, atunci neaşteptat de caldă este maniera cu care privesc victoria Braziliei ziarele bătrînei Europe.

La Londra, **„Daily Telegraph"** notează: **„Patru minute de „magie" au fost suficiente pentru a nărui toate visurile italiene"**, pentru ca în continuare comentatorul să aducă elogii lui Pelé, „acest jucător legendar care a creat momente de încîntare".

Să găzduim aici şi opiniile, succinte, ale ziarelor **„Sun"** şi **„Times"**. Primul scrie: **„Există echipe care cîştigă meciuri. Brazilia cîştigă inimi. Înaintaşii ei joacă fotbalul pe care-l iubim din copilărie"**, iar „Times" recunoaşte că **„brazilienii sînt campionissimii fotbalului, ei merg spre victorie dansînd"**.

La rîndul său, influentul **„Daily Mirror"** observă, cu nostalgie: **„Se zice că fotbalul a fost inventat de noi, de englezi, dar Pelé şi ceilalţi brazilieni au împrumutat acestui joc o tentă magică. O trăsătură aparte ce scapă înţelegerii noastre"**.

În acest cor de veritabile elogii, iată şi o excepţie: cotidianul sportiv francez **„l'Equipe"**: **„...Această finală nu şi-a găsit echilibrul, ritmul, culoarea. Brazilienii nu au avut în faţă un adversar cu forţe depline. Ei au controlat jocul aproape tot timpul, neîngăduind partenerului decît rare posibilităţi de contraatac"**.

„Bravo şi chiar mulţumiri" — după acest titlu ziarul **„Il Messagero"** pare să rezume sentimentele milioanelor de tifosi, care pînă în ultimul moment au aşteptat, zadarnic, miracolul de pe „Azteca".

Dacă, în general, se poate aprecia că presa italiană este mulţumită de evoluţia Squadrei Azzurra, aducînd laude „bravilor luptători", atunci nu lipsesc nici criticile. Acelaşi „Il Messagero" scrie, negru pe alb: **„Conducătorii echipei noastre nu au înţeles nimic din jocurile anterioare, supunîndu-i unui adevărat linşaj moral pe talentatul Rivera, împiedicat să joace în cel mai important meci. Ce rost mai avea să fie introdus în joc cînd scorul era 3—1 pentru brazilieni şi totul era pierdut pentru noi?!"**

„El Mundialul" s-a încheiat, ecourile lui răsună pretutindeni...

«MUNDIAL» VARIETĂŢI

● *Campionatul mondial de fotbal a deschis, se pare, multe porţi care n-au fost păzite bine. Dar de asta nu se pot plînge numai goalkeaperii, ci şi... gardienii unei închisori din Mexic care, furaţi de fazele meciului Italia — R.F. a Germaniei au uitat de misiunea lor şi la sfîrşitul meciului s-au trezit cu 23 deţinuţi lipsă la apel!?*

● *Antrenorului echipei Angliei, sir Alf Ramsey, i s-a propus să ia în mînă destinele unei formaţii de fotbal din S.U.A. Ambiţiosul antrenor s-a arătat contrariat la aflarea acestei veşti, considerînd-o ca o glumă nesărată. „Încă n-am ajuns atît de rău" — a spus Ramsey impresarului.*

● *Federaţia internaţională a antrenorilor de fotbal este un fapt împlinit. Preşedintele noii organizaţii este venerabilul Georges Boulogne (Franţa), iar vicepreşedinte spaniolul Benito Diaz.*

● *Intrarea în legendă a Cupei „Jules Rimet" o fost primită în lumea fotbalului cu regrete, dar şi cu multe oferte din partea unor ţări, persoane sau asociaţii de a institui un nou trofeu.*

De unde se vede că e mai uşor să oferi o cupă, decît să o cîştigi!

● *Ultima declaraţie a lui Pelé: „Nu intenţionez să dobor recordul lui Carbajal (n. a. portarul mexican care a participat la cinci ediţii ale campionatului mondial de fotbal). Mă voi retrage din activitatea sportivă la 32 de ani, cu un an înaintea cupei mondiale din 1974, în aşa fel ca să nu influenţez selecţionarea echipei".*